

eneste Stemme for det Forslag, med hvilket Regjeringen nu trænger saa stærkt paa. Den høitærede Minister har sagt, at der ikke kunde være Tale om at lægge Banen til Strib; saalænge det ikke var afgjort, at den jydste Hovedbane skulde føres gennem Fredericia, men der var, som sagt, allerede dengang Grunde nok til at fremkomme med det foreliggende Forslag, hvis man havde havt Die for, at det virkelig havde Noget for sig; det skete imidlertid ikke. Hvorledes denne Sag er sat i Bevægelse, er det høie Thing bekjendt, og jeg kan derfor indskrænke mig til at sige, at det er Fredericia Kommune, som er det oprindelige Ophav til dette Forslag, idet den, strax efterat Loven af 10de Marts var udkommen, indgav et Andragende til Regjeringen om at faae den slyenste Bane forlagt til Strib, istedetfor, som det ved Loven var bestemt, til Middelfart. Det vil ligeledes være bekjendt, at den daværende Amtmand i Veile Amt, vor nuværende høitærede Indenrigsminister, anbefalede dette som Noget, der maatte være langt at foretrække for Loven, og som Hovedgrund for denne Anstuelse anførte han de militære Hensyn; men forinden Lovforslaget blev indbragt her, havde den høitærede Minister allerede opgivet det væsentligste Moment, hvorpaa han havde støttet sin Mening om, at der burde foretages en Forandring i Loven, idet han i Motiverne indskrænkede sig til at sige, at den væsentligste Fordeel, der i militær Henseende var forbunden med Forslaget, var, at naar det under en udbrydende Krig skulde vise sig nødvendigt at benytte Jernbanen til Krigsbrug, vilde det være lettere at lægge en Sidebane til Baaring-Vig, som er det eneste Udskibningssted, der under sidste Krig viste sig brugbart, fra Veilby paa Stribslinien end fra Clausunde; dette synes i Grunden at være den hele militære Fordeel, der er ved Forslaget. Man har dernæst ogsaa opregnet, hvor mange Banfæligheder der frembyde sig ved at gaae over Middelfart—Snoghøi, fremfor ved at gaae over Strib—Fredericia, og man vil saaledes erindre, at den høitærede Minister med stor Bestemthed har udtalt sig om de store Stigninger ved Snoghøi, som gjøre det næsten umuligt at føre en Bane fra Havet op paa Høiderne der; ja, der var ikke alene

Banfælighed ved at gaae opad, men den høitærede Minister har gjentagende og med meget Eftertryk udtalt som et afgjørende Beviis for, at man ikke kunde gaae den Vej, at der endog var Fare for, at Togene kunde løbe ned i Vandet. Jeg har imidlertid allerede under en tidligere Behandling med Ingeniørernes Raart i Haanden tilladt mig at bevise, at Stigningsforholdene frembyde større Banfæligheder ved Strib end ved Snoghøi, idet man der kun behøver at gaae i en Høide af 40 Fod, medens man ved Strib under de samme Stigningsforhold vil komme til at gaae i en Høide af 94 Fod over Vandstanden i Veltet, og da jeg havde paavlist dette, svandt Faren for at løbe i Vandet. Den høitærede Minister erklærede nu, at han vel havde sagt det, men dog ikke meent, at det var noget væsentligt Punkt, hvorimod det, han lagde Vægt paa, var, at der ved Snoghøi kun er 500 Alen i lige Linie fra Havnen, før Opstigningen begynder, medens der ved Strib er 1000 Alen i lige Linie under samme Forhold, og, tilspøiede han, 1000 Alen var netop den Strækning, som Toget maatte kunne raade over for at sætte sig i Bevægelse, før Opstigningen begyndte. Jeg skulde nu mene, at dette Punkt ikke vil frembyde Banfæligheder for at gaae til Snoghøi, thi i alt Fald vil man jo ved noget Jordarbejde kunne tilvejebringe en ligesaa lang Strækning i ret Linie paa det ene Sted som paa det andet, og der til kommer, at ligesom man ved Strib fører Banen langs med Stranden, før man begynder Opstigningen, saaledes vil man kunne gjøre det samme ved Snoghøi. Jeg skal endnu gjøre opmærksom paa, at medens den høitærede Minister med saa stor Stykke har fremhævet Stigningsforholdene ved Snoghøi, har han ikke nævnet, at der i den Henseende var nogen som helst Banfælighed ved Strib, og det var først, da jeg fremdrog det, at det kom til de ærede Medlemmers Kundskab. Man vil dernæst ogsaa erindre, hvorledes den høitærede Minister under Sagens første Behandling med megen Bestemthed paastod, at man ikke uden store Banfæligheder kunde bygge saadanne Havne ved Middelfart—Snoghøi, som kunde gjøre Tjeneste for de paatænkte Dampfærger, medens derimod Lokaltiteterne ved Strib vare gode for Havnean-